

λεία ἀκέραιον. Εἰς τὴν διατήρησιν λοιπὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης κρῆναι οὐκ ἐπὶ τὴν εὐγενισθεῖσα Εὐρώπῃ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς εὐνομίας τῆς, καὶ τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς τῶν μαθημάτων εὐκλείας τῆς. Ἡ ἡθικὴ ὑπεροχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης συνετέλεσε ταμέγιστα εἰς τὸν ἐξευγενισμόν τῶν ἡθῶν τῶν κατὰ τόπους παροσιπιδήμων κρατούντων, καὶ τὸ κατεσπαρμένον κράτος τῆς ἐθνικῆς Κυριαρχίας, διὰ τῆς ὁμογλώσσου ὀλοκληρίας τοῦ λαοῦ, διτηρήθη ἀλώβητον. Ἡ εἰς τοιαύτας ὁμῶς περιστάσεις ἐπίδοσις τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων ἦτον πρᾶγμα ἀργυρόμητον, καὶ δυσκολοκατόρθωτον. Ἡ Γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τὸ σῶμα τῶν Εὐγενῶν καὶ πεπαιδευμένων εἶχε καταστήσῃ ἔκλυτος, χαλαρὰ, καὶ ἀδόκιμος, εἰς δὲ τὸ σῶμα τοῦ λαοῦ, σενῆ, πενιχρὰ, καὶ ἀπέριττος, εἶχε μεταβάλλῃ τὴν ἀρχαίαν τῆς μορφήν μὲ ἓνα περικίλον καὶ μικτὸν ξένον χρωματισμόν, ἐφύλαξε μ' ὅλον τοῦτο, μέσα εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἐπέισακτον νεολογίαν, ἀναλλοιώτων τὸ φυσικόν τῆς σχηματισμόν.

§ ρκθ. Ἡ δὲ τῶν Παλαιολόγων εὐκλεῆς γενεὰ κληρωθεῖσα ἐφεξῆς τὴν Βασιλείαν, ἀνήγειρε καὶ τὸν Αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀλλ' ὡς εἰς εἰμαρμένης, κρίμασιν ἀρρήτοις τῆς Θεῆας Προνοίας, ἀπέπετο εἰς αὐτὴν τὴν πανέκλαμπρον γενεάν τὸ νὰ ἰδῇ καὶ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Βασιλείας, καὶ ἀνάκτησιν τῆς Μητροπόλεως, καὶ τὴν μετέπειτα τελείαν αὐτῆς πτώσιν, καὶ ἄλωσιν. Εἰς τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας Μιχαὴλ τοῦ πρώτου τῶν Παλαιολόγων, ἐλυτρώθη ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Λατίνων. Εἰς δὲ τοὺς δυστυχεῖς ἐσχάτους χρόνους τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ τελευταίου τῶν Ῥωμαίων Αὐτοκράτορος ἀλώθη παρὰ τῶν Ὄθωμανῶν ἡ Βασιλεύουσα αὐτὴ μεγαλόπολις, καὶ τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων ἀπεκατέσθη αἰχμάλωτον. Φεῦ τοῦ τοιούτου πεπρωμένου! Τοῦ ὁποίου τὰ πικρὰ

